

De geometrie van het landschap

Interview met Simon Oud

Eén stap in het atelier van Simon Oud en je weet meteen wat hij maakt. Overal staan en hangen objecten van zink. Er zijn werkbanken met diverse machines en veel soorten gereedschap om het zink te bewerken. Door wat hij erover vertelt krijgen de schijnbaar abstracte werken steeds meer een herkenbare vorm. Uit alles blijkt de toewijding van een vakman. Hij praat aandachtig en zorgvuldig formulerend over zijn werk en inspiratie.

Door Lizan van Dijk & Ruud Vermeer



Simon Oud aan het werk, 2016



Mijn vader was tuinder. Ik ging soms met hem mee met een schuit door het polderlandschap van West-Friesland. Tussen de sloten in had het land een bolling. Verder van huis werd het allengs platter. Die bolling ontstond onder andere door het uitbaggeren van de sloten waarbij de modder op het land werd gedeponeerd.

Het heeft alles te maken met de geometrie van het landschap. Het interesseerde me. Ik ging op zoek naar oude plattegronden van het polderland ten noorden van Amsterdam. De vormen van de gemeeniegrenzen uit 1869 intrigeerden me en ik ging deze vormen construeren in zink."

Zink

"Zink is een gewillig materiaal. Ik hoop het bij een loodgieter en haan er alles mee doen wat ik wil. Ik gebruik het voor het etsen ervan salpeterzuur. Door die bewerking krijgt het zink een dofte en muisgrijze kleur. Voordeel is dat er een oxide laag ontstaat die het materiaal beschermt en waarop je geen vingerafdrukken achter laat. Dat bewerken doe ik na het solderen zodat de huid tijdloos wordt. Het buigen, walsen en knippen van een vorm doe ik allemaal zelf."

Het gaat me om
geometrische
patronen die ik
terug wil brengen
tot de essentie



Eef, Gevelend Land (Joh Beemster), Museum Waterland, 2004 · Gemeente Wierde, zink, 52 x 26 x 11 cm., 2008

Om het geheel strak van vorm te houden heeft hij een ingenieus systeem bedacht, berustend op het construeren van een frame van spijlen. Het zijn gegalvaniseerde stalen staafjes die voorkomen dat de gelaste verbindingen gaan wijken.

Hij is nu bezig met de combinatie van messing en zinkt. Messing wordt door verwarming koperkleurig. Daarbij blijft het agrarische landschap een belangrijke inspiratiebron. Het dak van een stolpboerderij komt in het werk van Simon Oud geabstraheerd terug in de vorm van een piramide.

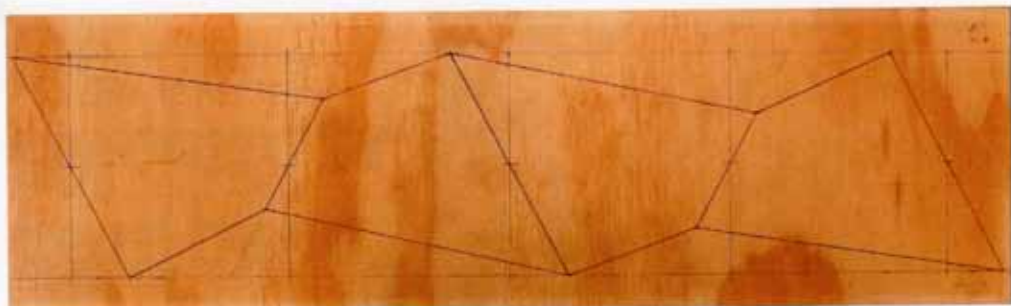
Het maakt dat zijn werk vaak een gevoel van herkenning oproept. De vorm is uit zijn eigen omgeving weggehaald, maar doet er toch aan denken.

Vormen en profielen

"Ik ben zeven jaar werkzaam geweest als rehwisiteur bij de Nederlandse Operastichting. Daar heb ik veel kennis over materialen opgedaan. Daarna ging ik naar de Rijksveld Academie. Daar ben ik begonnen als schilder, maar koos ik uiteindelijk voor monumentale vormgeving. In die periode raakte ik geïnteresseerd in lijsten om schilderijen. Ik heb de vormen en profielen daarvan bestudeerd. Die ben ik zelfstandig gaan gebruiken en ik heb er ma-



Shener in Assiet, 2016



Dancing Cube, Tehening, 2013



Kavel25, zink, 100 x 100 x 12,5 cm, 2018

quettes van zink gemaakt. Die interesse werd steeds groter en na verloop van tijd werden het werken die ik zelfstandig kon exposeren."

Hij laat verschillende drie-dimensionale vormen zien met aan de ene kant een gloeiend vlak terwijl aan de andere kant de suggestie van een bouwwerk te zien is. Het is een shelter, iets dat bescherming biedt. Mensen kunnen er in schuilen. Het doet ook denken aan een bunker, verborgen onder het zand. Hij heeft herinneringen hieraan uit zijn jeugd, het rondzwalen in en rond die oude vestingwerken. Tegelijk doet het denken aan de oude boerderijen in en rond de Wieringermeer waar hij opgroeide. Het zijn gedrongen gebouwen in een weids landschap.

Maar er zijn ook andere beelden en voorwerpen die hem inspireren. Bijvoorbeeld een steen, meegenomen uit Berlijn. Daarnaast gebruikt hij gewone geometrische figuren, zoals die van een kubus waarvan hij dan de hoeken afvlakt.

"Ik speel er ook mee, ik lap de vorm soms uit. Ik teltende het in dit geval allemaal eerst uit op papier, dan kan ik zien hoe het uitpakt. Daarna bouw ik het object waarna ik ter versteviging er een skelet in bouw. In de uitvoering gaat het dan ook zelden mis. Ik voer het zelf uit. Alleen als het in het groot wordt uitgevoerd werken andere mensen mee."

Meerdere objecten worden aan de muur gehangen. Hij berekent precies waar ze moeten komen en hoe ze zich ten opzichte van elkaar moeten verhouden om de tussenruimtes erbij te bekijken.



Dancing Cube 4, zink en messing, 22 x 22 x 15 cm, 2015



Berlijn 4, zink en messing, 2015

Geometrische patronen

"Het gaat me om geometrische patronen die ik terug wil brengen tot de essentie. Ik heb me daarin ook laten inspireren door kunstenaars zoals Gaudi en Giacometti. Het is leuk om voorgangers te ontdekken. Het gaat niet zo ver dat ik me echt in de persoon verdiep. Het gaat me puur om de vormen. De uitdaging voor mij is om die ruimtelijk te maken. Ik wandel ook graag. In de stad zie ik vaak onbedoelde structuren. Ik maak veel foto's van het menselijk handelen zoals het slopen van een gebouw, en materiaal dat mensen achterlaten. Die beelden kunnen me inspireren. Ook het ingrijpen van de mens in het landschap doet dat. Dat zat ook in de groepsexpositie *De echo van Ilburg* in 2002 waar ik aan mee deed. Ilburg was een taale opgespoten vlakke bij Amsterdam. Daarin wilde ik de golfbeweging van het water in het landschap verzelfstandigen tot architectuur."

Hij laat een werk zien dat eruit ziet als een kegel. Daarbij diende het lichaam van een molen als inspiratiebron. De wielen zijn niet nodig, het gaat om de rotatie van de trap. Hij vindt het niet belangrijk hoe iets tot stand komt. Het resultaat telt.

Simon Oud exposeert in:
Galerie Agnes Raben, Vondel
Galerie Francis Engels, Amsterdam
Galerie Cornelia Genschow, Bonn
www.simonoud.nl